

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 73. Hieronymi Grimaldi Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](#)

Sæc. XVIII. cim omnino Ecclesiastici e Regno
A. C. 1733. pelluntur, ac demum gravis haec
tio nonnisi per mortem Gravinae
finem habuit. Nec diu hisce fia
supervixit Cardinalis; quippe
affectus, altero post anno die
Decembris Beneventi decepsit, et
sexagesimo nono ætatis suæ anno
Metropolitana Ecclesia sepultus.

§. LXXIII.

*Hieronymi Grimaldi Cardinalem
extrema.*

Postremus inter Cardinales, qui
vitæ hic annus exitialis sunt,
Hieronymus Grimaldus patria
nuensis, qui Romæ emenio huma-
rum curriculo jurisprudentiam sub-
mis Magistris coluit. Ut autem
eximia nobilitate clarus, eloqua-
mis, moribus integerrimus, ita
in Pontificem Clemente XI. sibi
suis meritis aditum ad insigniores
gnitates aperuit. Primo igitur
xellas Internuntius decernitur, u-
titulo Edeisseni Archiepiscopi orna-
Nuntius Apostolicus Coloniam
gatur, anno autem hujus saecula
decimo eadem dignitate clarus, in
Coloniam mittitur, ab Augusto II.
& Saxonico Electore perbenigne

tus: Nil magis suarum partium esse Sæc. XVIII.
ducebat, quam ut Religionis augmen- A. C. 1733.
tum, & Apostolici ministerii decorum
omni conatu ac studio ubique promo-
veret, nec tamen ejus sollicitudini
optatus semper respondit successus;
quippe in Saxonia incassum laborabat,
ut Augustanæ confessionis jubilæum a
Lutheranis celebrari impediret. In
Polonia in eam inciderat temporis
iniquitatem, ut intestina ferverent
bella, quæ quidem, ut ad Pontificis
jussa sedaret Grimaldus, nulli prorsus
pepercit labori, sed ad frangendam
factionum pertinaciam, Polonosque
in Regis fide retinendos nil preces,
nil minæ valebant, armis arma erant
repellenda. His quoque turbis non-
dum satis placatis major oriebatur conten-
tio circa jus Patronatus, quod Pon-
tifex sibi in Polonia adjudicabat; novæ
ergo inde enatum est Grimaldo mo-
lestiæ argumentum: Unica, quæ in
tanto fastidiorum cumulo supervenerat,
levaminis spes erat Regii Principis con-
nubium cum relicta Josephi Cæsaris
Filia: haud parum enim inde Catho-
licam Religionem in Saxonia promo-
tum iri sperabat: Postmodum anno
post Christum natum septingentesimo
decimo nono supra millesimum Græci
Rutheni, qui a veteri schisinate jam

Dd 2

priæ

Sæc. XVIII. pridem ad Ecclesiæ gremium
A.C. 1733. rānt, Concilium Provinciale indi-
ad quod ex universa Regione Episcopatū
convenerant: Agebatur ibidem re-
stauranda Ecclesiæ ac Cleri disci-
nēnon de corrigendis populi morib
Præerat huic Synodo Grimaldus
Sedis Nuntius, eoque urgente
berrima condebantur statuta, qua
mam transmissa Innocentius XIII
probavit, datisque literis Leo
Kiskaum totius Russiæ Metropoli-
num, cunctosque Concilii Patres
admonuit, ut in id potissimum im-
berent, quatenus juxta Synodi de-
collapsam Ecclesiæ disciplinam re-
tuerent, eosque, qui habiliū Ministrorum
electiones impedirent, exilio
eorum Diæcesibus aliisque poenitenti-
ctari curarent. His ita bene con-
Grimaldus e Polonia ad Cæsariorum
lam Pontificius Nuntius ablega-
quem etiam Magistratum per
omnino annos summa probitate ac
gulari integritate gessit. Sed illud
dentiæ ejus insigne & rarum, quo
tot Legationum totque Aularum &
nosteriorum, quæ gessit, anfractu-
nunquam offenderit, sicut & ne
ficiōni quidem aut dissidentiæ ob nimis
affectum vel in Papam vel in Principem
patuerit ejus integritas, cum tan-

ejusmodi partialitatis ut vocant, cri-
 minatio in Principum animis etiam ob
 recte facta frequentissime contra Nun-
 tios Apostolicos æmulorum suggestione
 suboriri soleat: Porro præter has do-
 tes Grimaldus inter externas pompas,
 quas ejus dignitas deposcere yideba-
 tur, speciali præluxit modestia, hu-
 militate, mansuetudine. Statum ei
 tempus agendi cum Deo erat, & si
 quid de consueta orandi assiduitate gra-
 viora negotia detractura crederet, diem
 sæpe vigiliis prævenerat: Unde haud
 exigua sanctimoniae fama etiam invi-
 tum deprædicabat. Tandem tot me-
 ritorum laborumque præmium a Cle-
 mente XII. consequitur Grimaldus, die
 secunda Octobris hujus sæculi trigesi-
 mo anno Purpuratorum Collegio ad-
 scriptus: Hac super re memoratu digna *Suppl. Hist.*
 sunt cujusdam recentissimi Historici *Eccles. Nat.*
 verba: *quoniam ea, inquit ipse, est vir-* *Alex. Diff. I.*
tutis vis, splendor ac dignitas, ut non
modo ii, qui ejus compotes sunt, honore
digni habeantur sed etiam si qui honorem
illi exhibeant, honorati ipsi & clari ob eam
rem evadant, non videtur hoc loco præ-
tereundum, Clementem tertio ab inito Pon-
tificatus mense in Cardinalium Collegium
adlegisse Hieronymum Grimaldum Genuen-
sem, Archiepiscopum Edessenum, qui apud
Carolum VI. Imp. Pontificii Oratoris

D d 3

mu-

 Sæc. XVII.
 A.C. 1733.

pag. 109.

Sæc. XVIII.
A. C. 1733.

munere fungebatur. Vixit vigetque
viri memoria non modo ob probatas
tis, magnisque in rebus prudentiam
præsertim quod in omni officio, & in
laude Christianæ religionis colenda fu-
deo evasit, ut illustre veteris fama
exemplum temporibus nostris retulerit
que tanta virtus, quum in eo quasi
quoddam eluceret, adeo omnes in at-
tentionem sui pertrahebat, ut vel ipse
& Augusta ejus uxor sapius ejus de-
venerabundi deosculati fuerint. Huic
que Clemens anno in sequenti Bohonie
Provinciam gubernandam dedit; quo
tione nondum perfecta, vir clarissimus
sanctissimus, tristis sui desiderio omni-
lito. ex hominum vita demigravit.

Enim vero vix Bononiæ ver-
cum identidem adversa premeretur
letudine; decreverat equidem ad
randas vires Genuam secedere,
autem patrium aerem sibi minus
pitium crederet, Medicorum con-
Neapolin pergere constituit, An-
balneis usurus. Attamen redundans
pituita, cum navis, qua velebat
ferme in Neapolitanæ Urbis con-
fusset, suffocatus interiit die de
octava Novembri, anno ætatis
quagesimo nono. Ejus cadaver
nuam translatum in sepulcro Malo-
conditum est in Ecclesia S. Phil-

Nerei. Princeps erat inter Ecclesiasticos Sæc. XVIII.
 Religiosissimus, inter Aulicos in rebus publicis longe versatissimus, prudentia
 ac pietate gravis, colloquio comis,
 erga omnes beneficus, nulli infestus,
 in ferendis sententiis æquissimus, in
 præmiandis proborum virtutibus libe-
 ralis, in plettendis reis inter impuni-
 tatem & rigorem moderamen tenere
 affuetus, præcipue erga Sacerdotes
 delinquentes, quorum vitia, si secreta
 pæna corrigere potuit, ad publicam
 non procellit.

§. LXXIV.

*Tres Præfules a Clemente XII. Pur-
 pura Romana decorati.*

Dolorem, quem Purpuratorum Col-
 legium ex obitu tot præstantium
 Virorum senserat, temperatus Pon-
 tifex, die secunda Martii habitu, ut
 ajunt *Consistorio secreto* Dominicum Ri-
 veram Urbinatem, Proto - Notarium
 Apostolicum, & S. Consultæ Secreta-
 riū palam enuntiabat Cardinalem
 Presbyterum tit. SS. Quirici & Juliettæ.
 Præter hunc die vigesima octava Se-
 ptembris adhuc alios duos Præfules
 Sacro Collegio adscripsit, & quidem
 primo Marcellum Pafferum Arianen-
 sem, Archiepiscopum Nazianzenum,

Dd 4

&